

בית משפט השלום בפתח תקווה

14 אוקטובר 2021

ת"פ 40103-04-20 מדינת ישראל נ' מזרחי

מספר פל"א 127389/2018

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי

מדינת ישראל מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בר מזרחי ת"ז 205485543

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד ליטל שירי והגב' עדי בן דוד - מתמחה
ב"כ הנאשם – עו"ד משה יוחאי
הנאשם התייצב

פרוטוקול

ב"כ המאשימה טוענת לעונש:

במסגרת הסדר, הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירה של פגיעה בפרטיות. לפי ההסדר סוכם בין הצדדים שהתביעה תעתור להותרת ההרשעה על כנה, עונש של מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי למתלוננת, שההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

למעשה מדובר במקרה שבו הנאשם במהלך שהות עם המתלוננת בביתו, הסריט אותה במהלך אקט מיני משפיל ומבזה שהיו מעורבים בו גם שלושה אחרים שמצוינים בכתב האישום. לאחר מכן הוא שלח את הסרטון לאותם האחרים. למעשה התממש פה הנזק שלמעשה אליו מכוונים שחוששים מכל עניין הפצת הסרטונים והסרטון עובר, מצא את עצמו כשנתיים ושלושה חודשים לאחר האירוע כוויראלי ומופץ ברשת באופן שמאד מאד השפיל את המתלוננת. הלכה למעשה חשוב לי לציין שהתיק הזה אומנם הוגש בנסיבות קצת יותר מקלות, כלומר הוא לא הוגש לפי חוק הסרטונים, אלא לפי חוק ההגנה על הפרטיות, וזאת בהתחשב בעצם בכך שלא ניתן היה לזהות את פניה של המתלוננת מהסרטון. עם זאת, המתלוננת חשה פגיעה רבה והשפלה מהפצת הסרטון.

ב"כ הנאשם:

מאיפה האמירה הזאת שהמתלוננת חשה השפלה? אין תצהיר ואין כלום. הם חושבים אולי.

ב"כ המאשימה:

בית משפט השלום בפתח תקווה

14 אוקטובר 2021

ת"פ 40103-04-20 מדינת ישראל נ' מזרחי

הסרטון בפני עצמו הוא משפיל ואנו לא מקלים ראש ואנו מבקשים מביהמ"ש שלא להקל ראש גם
בנסיבות הללו, חרף העובדה שאי אפשר לזהות באופן קונקרטי את המתלוננת. היא זיהתה את עצמה.
עצם זה שהסרטון הופץ לכל השלושה שלא בהסכמתה, יש כאן חומרה מסוימת. יש עוד חוץ ממנו עוד
ארבעה אנשים שיכולים לזהות אותה. כנראה שמהו קרה שם, מישהו שמר את הסרטון הזה אצלו
וזה בעצם יוצר תחושה קשה מאד של חדירה למרחב הפרטי והאינטימי. מבחינת הנסיבות לקולא, אנו
באמת לקחנו בחשבון מלכתחילה בגיבוש העמדה המקלה יחסית, את העובדה שמדובר בעבירה משנת
2015, לא מן הנמנע שנסיבות שאינן קשורות בנאשם הובילו לזה שהסרטון הופץ בתפוצה נרחבת, אבל
מאידך אנו סבורים שסוג העבירה לא מאפשר פה אי הרשעה. אנו נדגיש את העובדה שמדובר בסרטון
מאד מאד אינטימי, שכפי שאמרנו הופץ לפחות לעוד שלושה שכן יכולים לזהות את המתלוננת. זה לא
סרטון מיני "רגיל". יש לקחת בחשבון את פוטנציאל הנזק שאם זהותה של המתלוננת הייתה מתגלה
ברבים אז הנזק היה יכול להיות הרבה יותר חמור. אנו סבורים שחרף העובדה שבהחלט יש נסיבות
מקלות מסוימות בתיק הזה שהובילו אותנו כאמור לעמדתנו העונשית המקלה, התיק הזה לא יכול
לעמוד באי הרשעה. הנאשם לא עומד בתנאי הלכת כתב. נזק קונקרטי אין. אני מפנה לתסקיר שירות
המבחן שיש פה איזשהו נזק ערטילאי, רישיון קבלן, אנו לא סבורים שמדובר בנזק קונקרטי שמצדיק
אי הרשעה. נכון הוא צעיר וכל הרשעה במובן מסוים יכולה לפגוע, אבל הפסיקה לא התייחסה לזה.
כפי שצינתי בפתח דבריי, סוג העבירה לטעמנו לא מתאים לאי הרשעה. אנו סבורים שמדובר בסוג
העבירות שבהן ביהמ"ש צריך לשדר מסר ברור לפיו דעתו אינה קלה עם עבירות מסוג זה, לפיו ישלח
מסר להרתעת הרבים בייחוד בעבירה כ"כ נפוצה, לבל יבצעו עבירות דומות. בהקשר זה אני מבקשת
להציג לביהמ"ש פס"ד של כבוד השופטת שיינרט שדנה באי הרשעה. שם מדובר בחוק הסרטונים, אבל
הרציונל שם שאנו מבקשים מביהמ"ש להתייחס לעניין ההרשעה הוא אותו רציונל, המסר שביהמ"ש
צריך לשדר, העובדה שמדובר בעבירות שקלות לביצוע והחשיבות במתן עונש מוחשי על העבירות הללו
ואנו סבורים שהרציונל הזה, חרף העובדה שמדובר בעבירה מעט קלה יותר, אנו סבורים שהרציונל
חל גם לתיק שלפנינו. לא נעלם מעינינו שלעיתים בעבירות של פגיעה בפרטיות, סוג העבירה יכולה
להכיל אי הרשעה, אבל אנו לא סבורים שמדובר בפגיעה בפרטיות קלאסית, אלא כזו שנושקת לחוק
הסרטונים ובנסיבות הללו בהתחשב ברמת הנזק, ברמת ההשפלה, הביזוי ובמעשים עצמם, אנו
סבורים כי בהקשר הזה סוג העבירה לא יכול לעמוד בקנה אחד יחד עם אי הרשעה. אנו עותרים
להרשעה, של"צ, מאסר על תנאי ומתן פיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טוען לעונש:

נבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. שירות המבחן בתסקירו נותן אינדיקציה לגבי הנאשם.
הנאשם בן 27, מתגורר כיום עם בת זוגתו, סיים 12 שנות לימוד, שיחק כדורגל מקצועי בין השנים
2019-2021, היה שחקן, נפצע והחליט לפרוש מכדורגל. הנאשם מבטא רצון להתקדם בתחום העיסוקי,

בית משפט השלום בפתח תקווה

14 אוקטובר 2021

ת"פ 40103-04-20 מדינת ישראל נ' מזרחי

1 אביו קבלן והנאשם מצטרף אליו לעבודה מידי פעם. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, מעמדו המשפטי
2 הראשון. לגבי העבירה, ביהמ"ש יראה את החרטה והבושה שהביע הנאשם לגבי הסרטון אותו צילם.
3 מדובר אכן בקטע קצר בו נראתה המתלוננת כאשר פניה אינן חשופות, כך שגם זו נסיבה לקולא, כי
4 בעצם בפסיקה שמגשים לביהמ"ש או בטענות של חברתי, מדוב רבפגיעה בפרטיות כאשר זהותו של
5 האדם ידועה ועלולה להביש אותו. במקרה הספציפי הזה לא רק שאין תצהיר, אלא שאנו לא יודעים
6 את עמדת המתלוננת. המתלוננת לא עדה פה. חברתי דיברה על ההשפלה והביזוי של המתלוננת, כאשר
7 אין ולו מסמך אחד שמעיד שהיא התבזתה או הושפלה. אומנם הנאשם הפיץ את הסרטון לשלושה
8 אנשים, אבל שלושת האנשים האלה השתתפו באירוע. זה לא אנשים זרים ויש הבדל. אנשים
9 שהשתתפו באירוע מן הסתם כבר נחשפו למתלוננת. גם הקורבן יודע מי הם וגם הם עצמם יודעים במי
10 מדובר. לכן מדובר בפגיעה, אבל הפגיעה באמת מינורית. חברתי נכנסה לסרטון וכו', אבל הם
11 כפרקליטות ומדינה מודים בעובדה שזה הופץ לאנשים שהשתתפו באירוע, האותו לא. זה שאח"כ רצו
12 לפגוע בשחקן בכיר ששיחק בירושלים ובמקצועיות שלו וזה הופץ ברבים זה לא באחריותו של הנאשם.
13 גם הפרקליטות מחקה את העבירה של הפצה ברבים. זה לגבי העבירה, שירות המבחן מדגיש את
14 תפקודו התקין של הנאשם, שירות המבחן בסופו של דבר ממליץ לאחר שערך את תסקירו, לבטל את
15 ההרשעה מכיוון שמדובר באדם צעיר שעומד לדין בראשונה בחייו וראה כי גורמי הסיכון בעניינו
16 נמוכים מאד ויש חשיבות לחיזוק התפקידים אצלו. אני רוצה לומר שאין להתעלם מכך שהעבירה
17 בוצעה בשנת 2015. חברתי עוד פעם איפשוהו בטיעון שלה היא מכניסה את שנת 2018. שנת 2018 לא
18 קשור אליו. אם היה קשור אליו היו מרשיעים אותו בהפצת הסרטונים.
19 מפנה ע"פ 446/2013, כאשר ביהמ"ש למרות שלא ראה נזק לנאשם, מדובר בעבירה של סיוע לשוד.
20 קובע כי במקרה דנן החליט לקבל את הערר וביטל את ההרשעה, רק ציין ביהמ"ש העליון שהמחוקק
21 פתח, פתח בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי וכי הדעת נותנת שבהיותם של נאשמים בתקופת
22 המעבר שבין קטינות לבגירות יש להידרש להלכת כתב והרחיב בעצם את ההלכה. הרי בהלכת כתב זה
23 בפגיעה קונקרטית וחומרת העבירה, אלה הפרמטרים שיכולים להוביל לאי הרשעה ובערעור פלילי
24 הזה ביהמ"ש העליון הרחיב את הפרמטרים גם לפגיעה בצעירים. ביהמ"ש מבטל את הרשעה בתיק
25 של סיוע לשוד. מפנה את ביהמ"ש לתיק 59518-01-13 בימ"ש השלום בירושלים, שם הורשע הנאשם
26 בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והחזקה שלא לצריכה עצמית, מדובר על MDMA וחשיש.
27 ביהמ"ש העליון מבטל את ההרשעה של הנאשם וקובע כי לאור הפסיקה בע"פ 4466/2013, הורחבה
28 הלכת כתב במיוחד ביחס לבגירות צעירים. כמו גם הוא מצטט מת"פ 3677-11-15, כבוד השופט
29 הנשיא פרקש, שם כתב שבחינת אי הרשעה מתקיימת במקבילית כוחות. נדרשת פגיעה קונקרטית
30 ולהפך ככל שמעשה העבירה קליל יותר ניתן להסתפק בפגיעה קלילה יותר, תוך התחשבות בעובדה
31 שמדובר בצעירים בראשית דרכם ועתידם לפניהם. אין ספק שהנאשם נכנס לחריגים של הלכת כתב

בית משפט השלום בפתח תקווה

14 אוקטובר 2021

ת"פ 40103-04-20 מדינת ישראל נ' מזרחי

ולעובדה שבמקרה שלו צריך להימנע מהרשעה. אנו נבקש לכבד את הסדר הטיעון ולהורות כי הנאשם לא יורשע. מגיש את הפסיקה לביהמ"ש.

הנאשם:

אני מצטער על דברים שנעשו. זה קרה לפני המון שנים. היום אני במקום אחר, אני עם בת זוג ואני בחיים אחרים לגמרי. אני ממש מביע צער. אני מסכים לבצע של"צ ומבחן ומבין שאם לא אבצע ככתבם וכלשונם, ניתן יהיה לשוב ולגזור את דיני.

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של פגיעה בפרטיות, כאשר בהתאם לכתב האישום המתוקן הכיר הנאשם את המתלוננת בתקופה הרלוונטית.

ביום 07/12/2015 פגש הנאשם את המתלוננת באקראי בהיותו יחד עם שלושה מחבריו. המתלוננת התלוותה לבקשת הנאשם עם חבריו לביתו ושם קיימה יחסי מין בהסכמה איתו ועם אחד המעורבים הנוספים. בשלב מסוים, הסריט הנאשם את המתלוננת כאשר שלושת חבריו מבצעים בה מעשים מיניים, משפילים ומבזים ולאחר מכן שלח את הסרטון המיני לשלושת החברים.

ביום 14/03/2018 הופץ הסרטון ע"י אחרים ברשתות החברתיות ובאמצעות הווטסאפ כאשר הנאשם פוגע בכך בפרטיותה של המתלוננת, מעצם העובדה שפרסם את הסרטון המיני בנסיבות בהן עלול הפרסום היה להשפילה או לבזותה.

יצוין כי במסגרת ההסדר, הסכימו הצדדים כי לא ניתן היה לזהות את המתלוננת או את פניה בסרטון ולפיכך הועמד הנאשם לדין בהתאם לחוק הגנת הפרטיות ולא מכוח חוק הסרטונים.

במסגרת ההסדר עתרה המאשימה להותרת ההרשעה על כנה ולהשתת מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי, שעה שההגנה עותרת לביטול ההרשעה.

אשר למעשה המיוחס לנאשם, יאמר כי למרבה הצער עסקינן במעשה שהופך לנפוץ וקל ואשר פגיעתו הפוטנציאלית קשה וארוכת שנים. בעידן בו כל אדם או חזו בטלפון סלולרי באמצעותו ניתן לצלם אנשים אחרים ברגעיהם הפרטיים, התופעה של צילום אחרים ברגעים אינטימיים יש בה כדי לגרום באופן פוטנציאלי לביזוי, להשפלה ולפגיעה בפרטיות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

14 אוקטובר 2021

ת"פ 40103-04-20 מדינת ישראל נ' מזרחי

ב"כ הצדדים עמדו במסגרת הטיעונים על ייחודיות האירוע הנדון, אשר מחד נוכח העובדה שלא ניתן לזהות בו את המתלוננת, לא הועמד הנאשם לדין מכוח חוק הסרטונים כאמור, ומנגד יש בו משום פגיעה משמעותית בפרטיות ובמהות עסקינן בפרסום כאמור של סרטון מיני ולא בפגיעה בפרטיות באופן השכיח בפני בתי המשפט.

ב"כ הנאשם טען כי המתלוננת כלל אינה עדת תביעה בתיק וכי לא הוכחה לפיכך הפגיעה בה והשפלתה, ועם זאת אף אם כך הדבר, הרי שעצם העובדה שהמתלוננת צולמה ברגעים אשר הוסכם על הצדדים כי הם משפילים ומבזים, ונוכח העובדה שהסרטון לאחר שנים הופץ וצף ברשתות, יש בה משום פגיעה מובנית במתלוננת.

ביהמ"ש העליון עמד במסגרת ע"פ 1269/15, בעניין פלוני, על כך שחומרים המופצים באינטרנט מועברים במהירות רבה לנמענים רבים ולא מזוהים ולעיתים קרובות באירועים אלו אין להשיב את שנעשה. צוין כי תמיד תתכן האפשרות שהצילומים יופיעו בעתיד כפי שנעשה במקרה שבפני ושלא ניתן לדעת מי צפה בהם ואף עצם הידיעה על קיומם עלולה להיות טראומתית ולעורר תחושות חוסר ביטחון במרחבים הנתפסים כפרטיים ביותר.

במקרה דומה אשר נידון במסגרת רע"פ 1728/17, בעניין פלוני, נידון עניינו של מי שהיה קטין בעת ביצוע מעשה דומה. ביהמ"ש קיבל את המלצת שירות המבחן ונמנע מהרשעתו נוכח תסקיר חיובי בעניינו והיותו קטין. ביהמ"ש המחוזי הרשיע את הנאשם וציין כי מדובר בעבירה מכוערת, פולשנית, העלולה להצביע חותם הרסני בקורבן לאורך שנים ארוכות וקשות.

ביהמ"ש העליון עמד על כבדת הדרך הטיפולית אותה עבר הנאשם וחרף זאת הותיר את ההרשעה על כנה בציינו כי הימנעות מהרשעה היא תוצאה חריגה השמורה למקרים חריגים ויוצאי דופן. עוד צוין באותו עניין, כי צילום הסרטון והפצתו הוא מעשה נלוז המבטא אובדן דרך וזלזול בכל ערך של הגינות וכבוד כלפי הזולת.

בעניינו של הנאשם התקבל כאמור תסקיר שירות המבחן, אשר מלמד כי עסקינן בנאשם בן 27, אשר עובד כמנהל מועדון ביליארד ועם אביו כקבלן בניין. צוין כי הנאשם היה שחקן כדורגל מקצועי ובהמשך פרש כי הוא מבטא רצון להתקדם בתחום העסקי במסגרת עסקים משפחתיים ובכוונתו להשתלב בלימודי ניהול. עוד צוין כי מדובר במי שהוא נעדר עבר פלילי, במי שביקש מחבריו למחוק את הסרטון מהמכשירים לאחר המשלוח וכי הוא אינו יודע מי הפיץ את הסרטון בסופו של יום.

בית משפט השלום בפתח תקווה

14 אוקטובר 2021

ת"פ 40103-04-20 מדינת ישראל נ' מזרחי

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא הבין בזמן אמת את עומק הפגיעה, מחק עוד באותו לילה את הסרטון והצליח לבטא מידה של אמפתיה כלפי הנפגעת. עם זאת, צוין כי גם כיום הוא מתקשה להתגונן באופן ביקורתי על הנסיבות להתנהלותו. אשר לסוגיית ההרשעה, טען הנאשם כי לא יוכל להמשיך לעבוד עם אביו ולא יוכל לקבל רישיון כקבלן.

נוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מחזיק בערכים תקינים, אינו מאופייין בדפוסי התנהגות בעייתיים והרושם כי ההליך הפלילי מרתיע אותו, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את ביטול ההרשעה, לצד השתת צו מבחן למשך חצי שנה ושל"צ בהיקף של 100 שעות.

כאמור המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלת ביטול הרשעת הנאשם.

בהתאם להלכת כתב, ע"פ 2083/96 ולפסיקה מרובה לאחריה, ביטול ההרשעה יעשה במקרים יוצאי דופן וחריגים ולאחר שהמבקש ביסס בראיות פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו (ראו רע"פ 3195/19 בעניין אגוזי).

לאחר ששקלתי את מכלול הטיעונים בתיק זה, לרבות כאמור קלות הצילום, קלות ההפצה והנזק אשר עלול להיוותר משך שנים ארוכות לנפגעות העבירה, אל מול הטיעונים בדבר עתידו של הנאשם, חלוף הזמן ובהעדר נזק קונקרטי, אני סבורה כי אין המדובר במקרה חריג אשר עונה על הקריטריונים שנקבעו בפסיקה, ולפיכך איני מוצאת להורות על ביטול ההרשעה.

נוכח הסכמת הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים ומובהר לנאשם כי במידה ולא יבצע את השל"צ והמבחן כלשונם, ניתן יהיה לשוב ולגזור את דינו.

בשלב זה מציין ב"כ הנאשם כי נוכח הרשעת הנאשם הוא אינו מסכים לביצוע המבחן, ולפיכך לא יושת עליו מבחן מאחר שאין הדבר מהווה חלק מההסדר.

לפיכך, נידון הנאשם לעונשים הבאים:

1. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך 30 חודשים, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

2. של"צ בהיקף של 100 שעות לביצוע בתוך שנה בהתאם לתוכנית אותה גיבש שירות המבחן.

